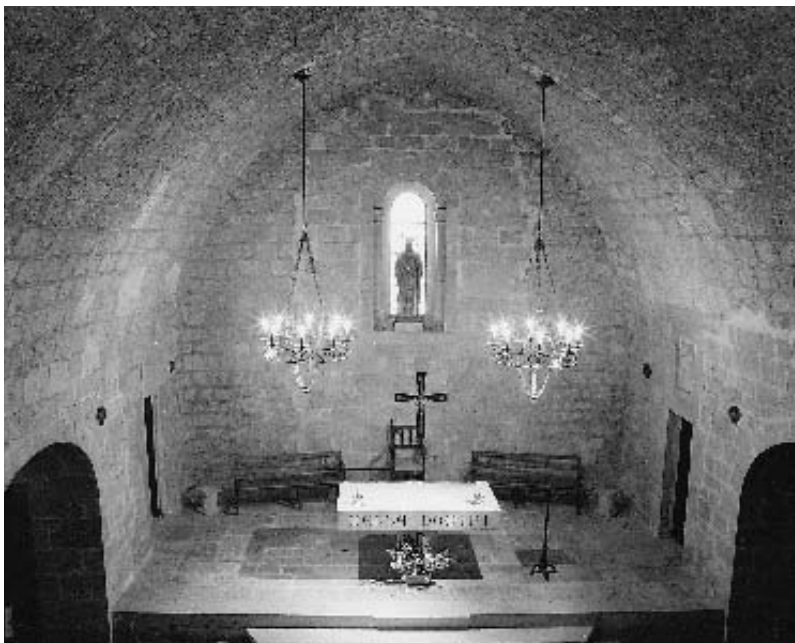

L'ESGLÉSIA

18

Interior de l'església amb l'absis carrat i sense arc triomfal. La volta de la nau és apuntada i a cada banda dels murs hi ha sengles altars.

44

L'església és el primer edifici documentat de Vilafant. L'any 1119 s'esmenta l'altar de *Sancti Cipriani* de l'església parroquial de Vilafant en un acte de testimoniatge fet pel jutge Bernat i el sacerdot Pere Guillem. Torna a mencionar-se el 1193 en un testament de Ramon de Vilafant.

L'església parroquial és un edifici romànic, del segle XII, que fou ampliat en el XIII i renovat a finals del XVIII després de sofrir importants destrosses fetes pels soldats francesos durant la Guerra dels Trenta Anys, especialment en l'ocupació de l'any 1653.

És una església d'una nau, de planta rectangular i absis carrat.

Hi havia hagut un retaule de fusta gòtic que fou cremat els primers dies de la Guerra Civil del 1936. Ara hi ha la imatge de Sant Cebrià. La volta de la nau és apuntada, sense cornisa. A cada banda hi ha una fornícula, una amb la Verge del Pilar i l'altra amb el Sant Crist. Igualment hi ha una capella a cada costat, afegides en el segle XVIII i dedicades a la Puríssima i al Sagrat Cor. A l'entrada d'aquesta última capella es conserva una pila baptismal de l'any 1590. El parament interior és totalment descobert, amb carreus de pedra calcària ben escairats i allisats, de les pedreres d'Avinyonet de Puigventós. Al frontis hi ha una porta neoclàssica amb un arc

rebaixat. Al damunt hi ha motlures decoratives, un frontó i un rosetó. La façana està arrebossada, i presenta vestigis d'esgrafiats geomètrics.

El mur sud és molt interessant perquè s'hi aprecien tres etapes constructives diferents. La base està feta de pedra de terra sorrenca i disposa d'una porta dovellada tapiada d'arc baix que era la porta antiga, considerada del romànic final. Sobre aquesta porta hi ha un parament de pedra calcària carrada amb una finestra emmarcada, amb la data 1744. Una data que

coincideix amb una època de gran creixement demogràfic de Vilafant. Igualment s'hi pot veure la forma d'un campanar d'espadanya. Sobre aquest mur, la paret va ser sobrepujada amb maçoneria al segle XVIII, la qual cosa va permetre aixecar la teulada de l'església i que quedessin unes golfes més altes. Es pot observar l'additament en el mur sud de la capella del segle XVIII, tot i que sota el ràfec del teulat hi ha una creu encastada en el mur del parament amb una inscripció sepulcral del 1400. El mur nord no tenia obertures i hi havia adossada la sagristia. Encara hi ha restes visibles d'un antic mur de carreuades. Hi sobresurt l'altra capella del segle XVIII. El mur de llevant és rectilini com correspon a l'absis carrat amb una finestra de doble biaix i arcs

de punt rodó. A l'angle nord-oest, s'hi alça la torre campanar del segle XVIII de planta quadrada, amb quatre arcades de mig punt i una coberta en forma de piràmide, en la qual es conserven dues campanes antigues.

Fins al 1913, al davant i al costat nord de l'església hi havia el cementiri de la vila. En un llibre del 1889, el capellà va fer constar que al cementiri hi havia dos tipus de nínxols: 23 de particulars, situats sobre la paret del cementiri, i 20 de propietat de l'església emplaçats sobre el terreny. El 1924 es van enderrocar les últimes runes i les restes òssies es van traslladar a una fossa comuna del nou cementiri. Llavors el lloc es va netejar i es decidí convertir-lo en unes placetes

Façana de migdia de l'església de Sant Cebrià de Vilafant. S'aprecien perfectament les tres etapes constructives a partir del primer temple romànic del segle XII.

Des del 1988 hi ha una segona església, aquesta dedicada a Santa Maria, que es va construir a la zona de Les Forques.

públiques. Durant la Guerra Civil, l'any 1936, una part de l'església, inclosa la documentació i les imatges, fou cremada pel comitè.

El 1939 es van reparar els desperfectes i a la placeta de davant de l'església es va alçar un petit monument, en record als caiguts a la guerra pel bàndol nacional, que fou retirat el 1952.

A part de l'església de Sant Cebrià, a l'urbanització del barri de les Forques hi ha un temple construït el 1988 dedicat a Santa Maria.